

ה"ט 43459/06/14 - מבקשת, מ ש נגד משיבים, ב ל, ג.ה, י ד

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ה"ט 43459-06-14 ש נ' ל

ה"ט 4085-07-14 ל נ' ש

בפני כב' השופט אריאל צימרמן

מבקשת

מ ש

נגד

משיבים

1. ב ל

2. ג.ה

3. י ד

בשם המבקשת: עו"ד שלזה פוטשניק

בשם המשיבים: עו"ד אורית תובל פרידמן

החלטה

לפניי בקשות שהוגשו בהתאם לחוק מניעת הטרדה מאיימת, התשס"ב-2001 ("החוק"). המדובר בשתי הבקשות נעדרות זיקה בסיסית לחוק, אלא נסבות על סכסוך שכנים שהחוק לא נועד לפותרו או לטפל בו. הצדדים החליטו לעמוד על אותן בקשות ולקיים דיון ממושך היום, שסופו בתוצאה הבלתי נמנעת של דחיית שתי הבקשות. אנמק בקצרה.

המבקשת (היא המשיבה בה"ט 4085-07-14) והמשיבים הם דיירים בבית משותף. המבקשת גרה בקומת הקרקע בסמיכות לחצר שהמבקשת גורסת כי יש לה זכות להציב בה משטח עץ בעוד שהמשיבים ושכנים נוספים בבנין גורסים כי היא שטח משותף שלמבקשת אין זכות לחזקה ייחודית בה. המדובר כמובן שבסכסוך שאינו מעניינו של ההליך כאן, ואף מתברר במסגרת משפטית נפרדת אצל המפקח על רישום המקרקעין, כנדרש, אולם הוא ברקע הדברים. כך ברקע הדברים גם יחסים עכורים בין המבקשת למשיבים ושכנים נוספים, כאלה שבעבר הניבו אפילו בקשה אחת של המשיב 2 לצו מניעת הטרדה מאיימת נגד המבקשת.

המבקשת מתמקדת בבקשתה באירועי יום 23.6.14. בבקשה נטען כי המשיבים נכנסו ממש לתוך סלון ביתה. בהבהרה נוספת נטען כי קיימת סכנה ממשית לשלומה של המבקשת, כי אין המשיבים מאפשרים למבקשת לצאת מביתה והיא נאלצה להתפנות לבית המשפט באמצעות משטרה. מן הבקשה ניתן להבין כי התקיים סכסוך גם ביחס לפועלים שבאו לביתה לביצוע שיפוצים. ניתן למבקשת צו במעמד צד אחד והתקיים דיון, שלאחריו הגישו המשיבים תצהירים, כמו גם בקשה של המשיב 1 לצו משלו נגד המבקשת.

מן התצהירים שהוגשו ושעלה בדיון הוברר כי המרחק בין שתואר בבקשה שהוגשה במעמד צד אחד, לבין הרקע המוחשי לדברים, המרחק הוא רב. איש לא תקף את המבקשת, והמשטרה לא נדרשה לחלצה מביתה כאילו היו שכניה אספסוף זועם. בלב הסכסוך הקיים (שיש לו רקע, שאינו רלבנטי כאן), ניסיון של המבקשת להביא לבניית אותו משטח עץ בחצר. כאשר הגיעו מניחי המשטח, ראה זאת המשיב, שהוא לדבריו חבר בוועד הבית, פנה אל המבקשת שעמדה בסמוך ודרש ממנה לחדול מבניית המשטח, תוך שהוא מגדיר אותה עבריינית. כל זאת, אגב שהוא עצמו מצלם את האירוע, ובתוך זמן קצר - תוך שהמשיב 2 מזמן מגוון שכנים למקום לצפות במתרחש, והמשיב 3 - מגיע בהמשך. לאחר השיחה הראשונית עם המשיב 1, המבקשת מיהרה להתקשר למשטרה והתחילה בתיאור מצוקתה באופן הנצפה בסרטים שהוצגו. בתמצית ניתן כי אין כל התאמה סבירה בין תיאור המצוקה, שהשומע אותה יכול להבין כי מגוון גברים ובראשם המשיב 1 נכנסים לדירתה של המבקשת ומנסים לתקוף אותה, לבין המציאות, שבה המשיב הגיע בעקבות המבקשת עד לחצר האחורית (המשותפת כנראה) של הבנין והחליף עמה מילים ממרחק של מטרים אחדים, ודאי לא בתוך ביתה, באופן בלתי נעים אך לא אלים, בעוד השכנים מתכנסים וצופים, המבקשת מרוקנת בקבוקי מים בזה אחר זה על ראשו של המשיב 1, ומבטיחה לו ולכל הסובבים כי תגרור אותם לבתי המשפט ואף לבית הסוהר.

יער כי בקשתה של המבקשת נסמכה, עד כמה שניתן להבין, גם על אירוע מיום קודם, שממנו ניתן לומר כי לא ניתן לחלץ ולו קמצוץ הטרדה מאיימת כהגדרתה בחוק. מן העבר האחר נסמכה בקשתו של המשיב 1, אף שאזכרה אירועי עבר בלתי נעימים שעליהם הבלוג המשיב 1 לטענתו, בעיקר על אותו אירוע מיום 23.6.14.

ניסיון להביא את הצדדים להסכמות הדדיות של התחייבות להימנעות הדדית מיצירת קשר והטרדות, בלא להודות בכל טענה, לא צלח, כאשר בכל פעם צד אחר דוחה את הבקשה, כפי זכותו. המבקשת מזה והמשיבים ועדת מצהיריהם מזה נחקרו והמשיבים אף הציגו סרטונים מן האירוע, שמוסכם כי אינם מכסים את האירוע במלואו, אך ברי כי חלקים ניכרים השתקפו בו.

ועתה, לטעמים לדחיית הבקשות.

חוק מניעת הטרדה מאיימת בא לעולם, כאמור בדברי ההסבר בו, כדי למנוע את תופעת ה-stalking הבזויה של נשים בידי גברים. מאז קנה החוק שביטה גם במגוון סכסוכים אחרים, ובפרט סכסוכי שכנים, שם תלונות למשטרת ישראל של שכן אחד נגד רעהו מובילות לעתים, בעיקר כאשר מדובר בסכסוכים שאינם בעלי אופי פלילי מובהק, להפניית המתלונן בידי המשטרה להגיש בקשה לפי חוק מניעת הטרדה מאיימת לבית המשפט. כך הגענו עד הלום. ברם בין עיקר סכסוכי השכנים לבין החוק אין קשר, ולא אותם נועד החוק למנוע. זולת כאשר מדובר במקרים חוזרים, נשנים ותכופים, של הטרדה למטרת הטרדה, הרי שלרוב לא יהיה מקום למתן צו מכוח החוק כדי לפתור סכסוך שכנים שגרתי. המקרה דנן אינו נמנה עם החריגים. שני הצדדים אמנם מציינים אירועי עבר מטרידים לשיטתם והתנהגות עקבית ומטרידה של האחר, אולם סופם של דברים שהבקשות ההדדיות לא באו לעולם אלא סביב אירועי יום 23.6.14 ולא על יסוד הטרדות קודמות, ורק לכך ניתן להתייחס.

ככל שהדברים נוגעים לבקשת המבקשת, יש להוסיף כי בקשתה נסמכה על מידע שכמובהר לעיל, אינו משקף את המציאות, גם אם חשה ששכניה עוינים אותה ורודים בה. דומה שניתן היה לייתר את הפנייה המיידית והבהולה למשטרת ישראל, שנחזית כנועדת לשרת את המבקשת יותר מאשר להצילה מצרה אמיתית כלשהי, והובילה אך להסלמת האירוע. מקל וחומר שניתן היה לחסוך את הפנייה לבית המשפט, שנסמכה על מידע חלקי שהוביל להוצאת צו ארעי, תוך הבטחה לתיעוד האירועים, תיעוד שלא מצא דרכו עד לדיון וספק אם קיים. על כך יוסף שהתנהלותה של המבקשת, ובפרט "הבטחותיה" לשכניה, ושפיכת המים על המשיב 1 חזור ושפורן, ודאי אינה כזו המצדיקה את היזעקות בית המשפט לעזרתה דווקא. התגודדות שכניה, לרבות צילומה במרחב הציבורי, המתעד את הפסיביות היחסית של השכנים על רקע הקריאה של המבקשת למשטרה ותיאוריה מרחיקי הלכת, כולם אינם נעימים, אך אינם עולים כדי הטרדה, ודאי לא כדי הטרדה שיש חשש לחזרתה, כדרישת סעיף 2 לחוק.

מן העבר האחר, אותו אירוע ודאי אינו הטרדה של המבקשת את המשיב 1. יוזם הקשר עם המבקשת היה המשיב 1, גם אם מצא לכך צידוק בדמות ההגנה על הרכוש המשותף. המדובר על אירוע מבודד, גם אם המשיב 1 נזכר עתה ברצף אירועי עבר ממועד לא ידוע שבגינם נמנע אי אז בימי מלהתלונן. יתרה מכך, התנהלותו של המשיב 1, כמשתקף מן הסרטונים שהקליט, ודאי אינה נעימה לשומע, וההתגודדות שהביאו לה המשיבים 1 ו-2 תוך שהמשיב 1 מטיח דברים במבקשת ודאי חרגה מן הנדרש להגנה על מקרקעיהם. ייתכן שבעבר המבקשת הטרידה את המשיב 1, כפי שטען. אולם לא על כך נסבה הבקשה, ואירועי יום 23.6.14 - מבלי קשר לשאלה האם שפיכת מים על המשיב 1 עולה כדי תקיפה במובן הדין הפלילי - ודאי לא מקימים כשלעצמם עילה לצו לפי חוק מניעת הטרדה מאיימת.

נוכח כל האמור, שתי הבקשות נדחות. בנסיבות אין צו להוצאות: הן נוכח דחית הבקשות שתיהן, הן נוכח הגישה המקלה במיוחד של סעיף 9 לחוק לענייני הוצאות, הן נוכח ההתנהלות הבלתי נעימה של כל המעורבים, שברגישות ובריסון ניתן היה לייתרה.

בשולי הדברים: הצעתי ואחזור להציע לצדדים - הימנעות מוחלטת מיצירת קשר זה עם זה, וממילא הטרדת האחר. ככל שמי מן הצדדים חש כי הוא נזקק להגן על זכויותיו האזרחיות, יכול הוא לעשות כן לפי דין ובהיוועצות עם באת כוחו, ובלא ליצור קשר ישיר עם הצד שכנגד, ודאי באופן בלתי נעים. הקפדה על האמור יכולה להביא לשקט ושלווה רבים יותר מן המצב הנוכחי. אי עמידה בהתנהלות מינימלית זו תבטיח את המשך ההתדיינויות המשפטיות בין הצדדים

במסגרות המשפטיות השונות.

ניתנה היום, ח' תמוז תשע"ד, 06 יולי 2014, בהעדר הצדדים.